

Formanden: Endringsforslaget under Nr. 3 er saaledes fastholdt. — Ærede Medlemmer ville see, at forsaavidt det under Nr. 1 opførte Endringsforslag, der gaaer ud paa en ny Affattelse af § 1, bliver vedtaget, vil de øvrige Endringsforslag, der ere stillede til Lovforslagets § 1, ligesom ogsaa selve denne Paragraph være bortfaldne. Det af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Carlsen) optagne Endringsforslag under Nr. 3 vil blive afstemt før det af det samme ærede Medlem under Nr. 2 stillede Endringsforslag, og, forsaavidt Endringsforslaget under Nr. 3 vedtages, bortfalder selvfølgelig Endringsforslaget under Nr. 2. — Forhandlingen er saaledes aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Casse): Af Betænkningen vil det høitæredede Thing see, at alle Udvalgets Medlemmer have været enige om, at der er Trang til at udvide den ved Loven af 4de April 1855 hjemlede Afgang til at løse Sognebaand, saaledes at de, som maatte ønske at samle sig som særlige Menigheder om en af dem selv valgt Præst, kunne erholde Afgang dertil under Sagttagelse af de Forskrifter, som ere fornødne for fuldstændigt at sikre Statens og Kirkens Interesse, og i Henhold til de Regler, som Loven af 4de April 1855 opstiller. Jeg tør antage, at de Betragtninger, der under Sagens 1ste Behandling bleve gjorte gjældende til Fordeel for den Mening, at der er en uafviselig Nødvendighed for at imødkomme denne Trang, ere blevne godtgjorte saaledes, at det ikke vil være fornødent for mig paa dette Standpunkt af Sagen at komme nærmere ind derpaa, men jeg forbeholder mig naturligvis, hvis selve dette Punkt maatte blive gjort til Gjenstand for Moderindringer, nærmere at tage Ordet i saa Henseende. — Udvalget har fremdeles været enigt om, at de i det foreliggende Lovforslag indeholdte Bestemmelser i det Væsentlige ere hensigtsmæssige og velstillede til at opnaae det Siemød-

Udvalget saaledes har anseet det fornødent at faae fremmet, men der har dog været nogle Punkter, med Hensyn til hvilke det har troet at burde stille Endringsforslag. Nogle af disse angaae alene Redactionen, og de Herrer vilde see, at netop et Par af dem, som vedkomme denne — jeg skal specielt nævne Endringsforslagene under Nr. 1 og 4 — kun ere beregnede paa ved en, som det forekommer Udvalget, heldigere Stilling af de forskjellige Bestemmelser at faae tilvejebragt en bedre Ordning. Der er imidlertid et Endringsforslag, der ganske vist nærmest maa betragtes som et reent Redaktionsforslag, men som jeg dog skal tillade mig noget at berøre; det er Endringsforslaget under Nr. 6. Det hedder nemlig i Lovforslaget, at Præsten i en af ham selv anskaffet Kirkebog skal indføre de af ham foretagne kirkelige Handlinger „paa den ellers brugelige Maade“, men dette Udtryk turde, som allerede bemærket ved Sagens 1ste Behandling, ikke være rigtigt, netop fordi der her dannes et nyt Forhold, for hvilket Loven af 4de April 1855 ikke giver nogen Regel, idet der efter den nævnte Lov kun er Spørgsmaal om en udenfogns Præst, som allerede har sit Sogns Kirkebog, hvori han kan indføre. Det Væsentligste ved Endringsforslaget er imidlertid, at man udtrykkelig har villet knytte denne Bestemmelse til Forskriften i § 3 i Loven af 4de April 1855, for at det ogsaa heraf klarede kunde fremgaae, hvad der er og maa være Meningen, nemlig, at der ved dette Lovforslag kun er Tale om en yderligere Udvikling af Rettigheden til at løse Sognebaand, men ikke om at gaae ud over, hvad der er Gjenstand for dette Forhold. I Forbindelse hermed skal jeg gjøre den Bemærkning, at Udvalget, naar det i § 2 hedder, at Kirkebogen ved Præstens Død, eller naar han af anden Grund ophører med sin Virksomhed, skal indsendes til Provsten, i den Grad har betragtet det som en Selvsølge, at en efterfølgende Præst maatte have Afgang til igjen at faae denne Bog udleveret fra Provsten til Afbenyt-